

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

A. OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Daň z přidané hodnoty patří bezpochyby k významným nástrojům veřejných financí po celém světě. Tato nepřímá univerzální daň tvoří jeden ze základních pilířů daňové soustavy, a to zejména díky výnosům z ní plynoucím do veřejných rozpočtů. Její důležitost podtrhává i vysoká harmonizace této daně na úrovni Evropské unie.

Českou právní úpravu nalezneme v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“). Tento zákon konstruuje dvě sazby daně z přidané hodnoty, a to základní ve výši 20 % a sníženou ve výši 10 %. Institut snížené sazby má v zákoně o dani z přidané hodnoty charakter *lex specialis* vůči základní sazbě a lze jej tak uplatnit pouze pro ta zdanitelná plnění a přijaté úplaty, kde to zákon stanovuje. Snížená sazba daně z přidané hodnoty se zásadně uplatní:

1. u zboží uvedeného v příloze č. 1 zákona o dani z přidané hodnoty,
2. u tepla a chladu,
3. u služeb uvedených v příloze č. 2 zákona o dani z přidané hodnoty,
4. u dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze 4 zákona o dani z přidané hodnoty,
5. při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených se změnou dokončené stavby nebo s její opravou a
6. při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou stavby pro sociální bydlení nebo s její opravou.

Daň z přidané hodnoty je příjmem veřejných rozpočtů. Těmito veřejnými rozpočty jsou státní rozpočet, rozpočty krajů a rozpočty obcí. Příjmy státního rozpočtu upravuje § 6 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů. Příjmy rozpočtů obcí a krajů upravuje § 7 a 8 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

Konkrétní podíl rozpočtů územních samosprávních celků na výnosu z této daně upravuje zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávním celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů. Podíl z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty je v jednotlivých veřejných rozpočtech následující:

1. 8,92 % pro krajské rozpočty,
2. 21,4 % pro rozpočty obcí a
3. 69,68 % státní rozpočet.

Daňové zvýhodnění je institutem upraveným v ustanovení § 35c a 35d zákona o daních z příjmů. Ustanovení § 35c upravuje výši formu a podmínky pro jeho uplatnění. V ustanovení

§ 35d je upraven postup při uplatnění zvýhodnění u plátce daně. Existují dvě formy uplatnění daňového zvýhodnění na dítě, a to forma slevy na dani a forma daňového bonusu. Tyto dvě formy lze rovněž uplatnit zároveň. Výše daňového zvýhodnění k 1. lednu 2011 činila 11 604 Kč ročně. Daňové zvýhodnění může být promítnuto i pro výpočet záloh na daň.

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Mezi hlavní změny, které jsou obsahem navrhované právní úpravy, patří:

1. změna v sazbách daně z přidané hodnoty, a to
 - a. zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty na 14 % s účinností od 1. ledna 2012,
 - b. zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % s účinností od 1. ledna 2013,
2. změna rozpočtového určení daně z přidané hodnoty, a to
 - a. snížení podílu na výnosu daně z přidané hodnoty na 19,93 % pro obce a 8,29 % pro kraje s účinností od 1. ledna 2012,
 - b. snížení podílu na výnosu daně z přidané hodnoty na 19,90 % pro obce a 8,28 % pro kraje s účinností od 1. ledna 2013,
3. změna v rozpočtových pravidlech, která zajistí, aby zvýšený výnos na dani z přidané hodnoty byl zohledněn při výpočtu salda důchodového účtu, jehož přebytek se převede na zvláštní účet rezervy pro důchodovou reformu,
4. zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované dítě u daně z příjmů fyzických osob o 1 800 Kč ročně, tzn. o 150 Kč měsíčně.

Existence snížené sazby daně z přidané hodnoty je odůvodňována nutností zmírnit degresivní dopady této daně, kdy spotřeba roste pomaleji než příjem, a tudíž u vysokopříjmových skupin tvoří spotřeba menší podíl příjmů než je tomu u nízkopříjmových skupin. Při jedné sazbě daně z přidané hodnoty by tato daň měla degresivní dopady, tj. její podíl na příjmech by s výší příjmu klesal. Proto byla tradičně snaha uvalit na komodity, které tvoří větší podíl spotřebního koše nízkopříjmových skupin (potravin, léky atd.) sníženou sazbu daně z přidané hodnoty, která uvedené degresivní dopady zmírní či odstraní.

Současně některé ekonomické analýzy stále více ukazují, že spotřební koše jednotlivých sociálních skupin spotřebitelů tak velké rozdíly ve struktuře nevykazují a že ze snížené sazby těží zhruba stejně všechny příjmové skupiny a v absolutní výši více vysokopříjmové. Zjednodušeně řečeno je možné prohlásit, že ze skryté dotace, kterou vláda poskytuje prostřednictvím snížené sazby daně z přidané hodnoty, nejvíce benefitují vysokopříjmové skupiny. Zrušením či omezením výčtu zboží a služeb, na něž ve vztahuje snížená sazba daně z přidané hodnoty, lze takto získané prostředky z veřejných rozpočtů směřovat přímo pouze nízkopříjmovým skupinám obyvatel.

Dalším přínosem ze zrušení či omezení výčtu položek, na něž je uvalena snížená sazba z přidané hodnoty, je i snížení počtu daňových úniků založených právě na využívání rozdílů mezi vyšší sazbou daně z přidané hodnoty na vstupu a nižší sazbou daně z přidané hodnoty na výstupu. Logickou cestou ke zefektivnění veřejných financí je proto zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty.

Ve světle výše uvedených argumentů dochází ke změnám daně z přidané hodnoty ve dvou fázích. K 1. lednu 2012 dojde ke změně výše snížené sazby daně z přidané hodnoty z 10 % na 14 %. Druhým krokem je zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % s účinností od 1. ledna 2013. Současně s tímto druhým krokem dochází ke zrušení přílohy č. 1 a 2, které nyní obsahují zboží a služby, které podléhají snížené sazbě daně. Také dochází ke zrušení výjimek z uplatňování základní sazby daně, a to u tepla a chladu, u stavebně montážních prací u bytové výstavby a u staveb pro sociální bydlení. Nadbytečným se také stává závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně, které se tímto návrhem zruší.

S ohledem na cíl, kterým je získání zdroje k realizaci penzijní reformy, která bude účinná od roku 2013, z dodatečného výnosu z daně z přidané hodnoty, je potřeba změnit zákon o rozpočtovém určení daní. Navrhuje se proto upravit podíl na sdíleném výnosu daně z přidané hodnoty pro obce a kraje tak, aby finanční dopad zvýšeného výnosu na obce a kraje byl neutrální.

Propočtem bylo zjištěno, že ke korekci pozitivních dopadů zvýšeného inkasa daně z přidané hodnoty z důvodu změn v sazbách daně je třeba současný podíl:

1. 21,4 % pro rozpočty obcí změnit od 1. ledna 2012 na 19,93 % a od 1. ledna 2013 na 19,90 %,
2. 8,92 % pro rozpočty krajů změnit od 1. ledna 2012 na 8,29 % a od 1. ledna 2013 na 8,28 %.

Touto korekcí bude zajištěno, aby se pozitivní fiskální dopad navrhované změny sazby daně z přidané hodnoty projevil výlučně ve státním rozpočtu.

Navržená úprava zákona o rozpočtových pravidlech zajistí, aby zvýšený výnos daně z přidané hodnoty byl částečně (převáděná částka se snižuje o kompenzace prováděné vládou v důsledku zvýšení sazeb daně z přidané hodnoty) započítáván do výpočtu salda důchodového účtu, jehož přebytky se převádějí na zvláštní účet rezervy pro důchodovou reformu ve státních finančních aktivech.

Vzhledem k očekávanému negativnímu dopadu zvýšení daně z přidané hodnoty zejména na nízkopříjmové skupiny se navrhuje jako jedna z kompenzací prostřednictvím daňového systému zvýšení daňového zvýhodnění na jedno dítě o 1 800 Kč ročně tzn. o 150 Kč měsíčně, což představuje přínos pro ty rodiny s dětmi, které mohou daňové zvýhodnění uplatňovat. Uplatnění zvýhodnění se váže především na dosažení příjmů za zdaňovací období ve výši minimálně šestinásobku minimální mzdy. To také více podpoří motivaci poplatníků usilovat o práci a nevyužívat pouze sociálních dávek.

Dopady navrhovaných změn daně z přidané hodnoty po 1. lednu 2012 na výši životního a existenčního minima a výši důchodů bude řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí po věcné i legislativní stránce standardním způsobem.

Efektem navrhovaných změn bude zvýšení efektivity veřejných financí a v souvislosti s penzijní reformou budou tyto změny nástrojem mezigenerační solidarity všech občanů České republiky.

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava bude sice probíhat ve dvou krocích, přesto nezbytnost přijetí této úpravy a důvod předložení tohoto návrhu je stejný pro obě fáze. Zvýšení snížené sazby daně

z přidané hodnoty z 10 % na 14 % a posléze zavedení jedné sazby ve výši 17,5 % je výsledkem politické dohody o penzijní reformě. Vyšší výnos daně z přidané hodnoty bude použit zejména na kompenzace související s růstem výdajů vládního sektoru v souvislosti se zvýšením snížené sazby daně z přidané hodnoty a k posílení finanční stability současného důchodového systému pro zajištění dostatečné úrovně starobních důchodů v nejbližších letech, což je nezbytné pro jeho dlouhodobou udržitelnost. Nutnost hledání dodatečných zdrojů na výplaty důchodů plyne z toho, že mladším generacím bude umožněno přeměrovat část prostředků, které by jinak zaplatily na sociálním pojistném sloužícím k financování důchodů, na soukromé důchodové spoření. Současně zvýšení a následné sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty je i nezbytností pro dlouhodobou udržitelnost veřejných financí, která by se měla projevit vyrovnanými rozpočty.

4. Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování daňových zákonů stanoví Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a zákon č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny, které stanovuje, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných zákonem stanovených povinných dávek (v tom rámci i zákonem stanoveného povinného pojištění), jakož i peněžitých sankcí, se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (sv. 34, s. 184, č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

1. Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a peněžitých sankcí. Zákonodárce přitom nese za důsledek tohoto rozhodování politickou odpovědnost.
2. Ústavní přezkum daní, poplatků a peněžitých sankcí zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak neakcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).
3. Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti nepředstavuje-li daň, poplatek nebo jiná peněžitá sankce případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy k škrtícímu (rdousícímu) působení dochází, má-li posuzovaná daň, poplatek nebo peněžitá sankce ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

V případě navrhované právní úpravy (tj. zejména zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty a posléze aplikace jedné sazby daně z přidané hodnoty na veškerá zdanitelná plnění nebo přijaté úplaty) jsou splněny výše uvedená ústavní hlediska pro ukládání povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, neboť

1. zákonodárce využívá širokého prostoru pro rozhodování o míře a rozsahu daně z přidané hodnoty,
2. z hlediska neakcesorické a akcesorické rovnosti nedochází ke svévolnému odlišování daňových subjektů, neboť okruh zdanitelných plnění, u nichž se bude aplikovat snížená sazba, je dán předmětem zdanitelného plnění nikoliv jeho subjektem,
3. z hlediska vyloučení majetkové diskriminace, resp. z hlediska posouzení skutečnosti, nepředstavuje-li daň z přidané hodnoty případný zásah do práva vlastnického, se nejedná o případ, kdy je možné hovořit vůči majetkovému substrátu jednotlivce o škrtícím (rdousícím) působení či o konfiskačních dopadech na jednotlivce; v tomto směru ani uvalení jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % takové působení či dopady nemá.

Navrhovaná právní úprava je tak z výše uvedených hledisek plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, a to i s judikaturou Ústavního soudu vztahující se k této problematice.

5. Soulad navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Na oblast daně z přidané hodnoty se nevztahují zvláštní mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu.

Pokud jde o aplikaci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz sdělení č. 209/1992 Sb.) v oblasti daní a jiných povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, lze poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ferrazzini proti Itálii. Podle tohoto rozhodnutí daňové záležitosti dosud tvoří součást tvrdého jádra výsad veřejné moci, přičemž veřejný charakter vztahu mezi daňovým poplatníkem a daňovým úřadem nadále převládá. Z rozhodnutí dále vyplývá, že čl. 1 Protokolu č. 1, týkající se ochrany majetku, vyhrazuje státům právo přijímat zákony, které považují za nezbytné, aby upravily užívání majetku v souladu s obecným zájmem a zajistily placení daní. Z uvedeného vyplývá, že aplikace Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v daňové oblasti je velmi omezená, resp. prakticky vyloučena.

Navržená právní úprava proto není v rozporu s mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

6. Soulad navrhovaného řešení se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Oblast daně z přidané hodnoty je v rámci Evropské unie vysoce harmonizována a členské státy jsou povinny uplatňovat tuto daň ve smyslu Směrnice Rady 2006/112/ES, o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění (dále jen „Směrnice“), a dalších souvisejících právních předpisů Evropské unie.

Navržené změny zákona o dani z přidané hodnoty se týkají sazeb daně a s nimi souvisejících ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty. Sazby daně jsou ve Směrnici upraveny v čl. 93 až 129. Členské státy uplatňují základní sazbu daně, která nesmí být nižší než 15 %, použití

základní sazby je upraveno v čl. 97 Směrnice. Pokud jde o sníženou sazbu daně, mohou členské státy uplatňovat jednu nebo dvě snížené sazby. Snížené sazby daně nesmí být nižší než 5 %, uplatnění snížených sazeb je upraveno v článku 98 a 99 Směrnice.

Navrhovaná úprava zákona v oblasti sazeb daně z přidané hodnoty je z výše uvedených důvodů plně slučitelná s právními akty Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Navrhovaná úprava v zákoně o rozpočtovém určení daní, v zákoně o rozpočtových pravidlech, ani v zákoně o daních z příjmů není s právem Evropské unie v rozporu, neboť právo Evropské unie se na danou oblast nevztahuje.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Fiskální peněžní dopad navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty je uveden v následující tabulce:

Rok	2012	2013	2014
Rozpočtový dopad celkem na veřejné rozpočty v mld. Kč	17,9	18,5	24,4
v tom: Daň z přidané hodnoty zvýšení sazeb	21,3	22,5	28,4
Daň z příjmů fyzických osob z příznání ¹	0,0	-0,6	-0,6
Daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ²	-3,4	-3,4	-3,4

¹ Daní z příjmů fyzických osob z příznání se rozumí daň placená na základě daňového příznání a z něj plynoucích záloh, nezávisle na tom, z jakého zdroje plynou daňovému subjektu příjmy (konkrétně se jedná o příjmy směřující na účty finančních úřadů s předčíslem 721).

² Daní z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti se rozumí daň placená plátcí daně z příjmů ze závislé činnosti.

Fiskální peněžní dopad navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty v roce 2012 a 2013 dále ukazují následující tabulky. Podle stávajícího systému rozpočtového určení daní, tj. bez provedení korekce příslušných podílů obcí a krajů na dani z přidané hodnoty, by dopady na veřejné rozpočty byly v roce 2012 následující:

	Rok 2012		
	státní rozpočet	rozpočty obcí	rozpočty krajů
Státní rozpočet a místní rozpočty v mld. Kč			
Daň z přidané hodnoty	14,9	4,5	1,9

V roce 2013 by pak tyto dopady byly následující:

	Rok 2013		
	státní rozpočet	rozpočty obcí	rozpočty krajů
Státní rozpočet a místní rozpočty v mld. Kč			
Daň z přidané hodnoty	15,7	4,8	2,0

Pokud bude přijata navrhovaná úprava zákona o rozpočtovém určení daní, bude rozdělení dopadů navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty v roce 2012 následující:

Státní rozpočet a místní rozpočty v mld. Kč	Rok 2012		
	státní rozpočet	rozpočty obcí	rozpočty krajů
Daň z přidané hodnoty	21,3	0	0

V roce 2013 pak budou tyto dopady následující:

Státní rozpočet a místní rozpočty v mld. Kč	Rok 2013		
	státní rozpočet	rozpočty obcí	rozpočty krajů
Daň z přidané hodnoty	22,5	0	0

Navrhované zvýšení slevy na dítě o 1 596 Kč od roku 2012 bude znamenat celoroční dopad ve výši -3,4 mld. Kč na inkaso daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a -0,6 mld. Kč na inkaso daně z příjmů fyzických osob z příznání, který se díky konstrukci splatnosti této daně rozpočtově promítne až v roce 2013.

Negativní dopady na podnikatelské prostředí lze identifikovat u těch podnikatelů, kteří dodávají zboží a služby zatížené sníženou sazbou daně z přidané hodnoty neplátcům daně z přidané hodnoty (tedy zejména domácnostem). Vzhledem ke zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty o 4 procentní body v roce 2012 a zvýšení sazby o dalších 3,5 procentního bodu v roce 2013 dojde buď ke snížení marží podnikatelů, nebo k plnému promítnutí do koncových cen, což může způsobit pokles poptávky. Tento případný pokles poptávky bude mít na podnikající subjekty, kteří jsou zároveň neplátcí daně z přidané hodnoty, taktéž negativní dopad a promítne se nejspíše snížením jejich marží. Nicméně ze stejného důvodu lze předpokládat, že uvalení jedné sazby daně z přidané hodnoty (17,5 %) v roce 2013 bude mít pozitivní dopad na podnikatele dodávající zboží a služby zatížené základní sazbou daně (dnes ve výši 20 %). Tito podnikatelé nebudou nuceni ke snížení ceny pro konečného spotřebitele ihned po zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty, ale naopak mohou snížením sazby daně a tím poklesem odvedené daně zvýšit svou marži. Ze stejného důvodu lze uvažovat o pozitivním dopadu na podnikatele, kteří jsou zároveň neplátcí daně z přidané hodnoty.

Zavedením jedné sazby daně z přidané hodnoty v roce 2013 dojde zejména v oblasti poskytování služeb k odstranění nutnosti rozlišovat, zda služby podléhají základní či snížené sazbě a tím vymizí riziko chyb, které by mohly ústit v doměření daně správcem daně. Současně se omezí prostor pro daňové úniky. Efektem zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty bude v dlouhodobějším horizontu i snížení administrativních nákladů, které souvisely s rozlišováním sazeb, a to jak na straně daňových subjektů, tak na straně správce daně.

Další dopad bude zaznamenán u subjektů, které provozují činnosti osvobozené od daně z přidané hodnoty bez nároku na odpočet (např. finanční služby, poštovní služby, poskytování zdravotní péče). Lze očekávat, že u části vstupů, u nichž dojde ke zvýšení sazby daně z přidané hodnoty (např. voda či teplo), dojde ke zvýšení ceny a tím ke zvýšení nákladů uvedených subjektů.

Nicméně všechny výše uvedené dopady na podnikatelské subjekty budou mít pravděpodobně zanedbatelný rozpočtový dopad na daň z příjmů právnických osob.

Negativní sociální dopady, v návrhu na uvalení jedné sazby daně z přidané hodnoty na většinu zboží a na poskytování všech služeb, vyplývající z růstu životních nákladů v důsledku růstu cen všech potravin budou víceméně rovnoměrně rozloženy napříč všemi příjmovými skupinami. Průměrný dopad, v souvislosti se změnami sazeb daně z přidané hodnoty, vyjádřený změnou indexu spotřebitelských cen ukazuje následující tabulka.

Rok	Příspěvek změn daně z přidané hodnoty na inflaci v %
2012	+1,2
2013	-0,2

Je zřejmé, že navržená změna dopadne na nízkopříjmové skupiny obyvatelstva a na skupiny závislé na sociálním systému. Jednou z těchto skupin jsou lidé pobírající důchodové dávky, a to nikoli pouze dávky starobního důchodu, ale nalezneme zde např. i osoby se zdravotním postižením pobírající invalidní důchod pro invaliditu I., II. nebo III. stupně. Tento zákon neobsahuje, kromě úprav daňového zvýhodnění na vyživované dítě, kompenzační mechanismus. Kompenzace budou předmětem právní úpravy navržené Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Navrhovaná právní úprava nemá přímý vliv na národnostní menšiny a životní prostředí.

8. Zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (malá RIA)

8.1. Důvod předložení:

- **Název**

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

- **Identifikace problému, cílů, kterých má být dosaženo, rizik spojených s nečinností**

Návrh zákona se týká ustanovení, ve kterých je řešena výše a uplatnění sazeb daně, ať už se jedná o konkrétní sazbu daně nebo ustanovení, která se sazbou souvisí (např. náležitostí daňových dokladů). Dále se návrh dotýká příloh č. 1 a 2, v nichž uvedené zboží a služby podléhají snížené sazbě daně z přidané hodnoty, které budou s účinností od 1. ledna 2013 zrušeny. Společně se zrušením těchto příloh dojde i ke zrušení výjimek z uplatňování základní sazby daně, a to u tepla a chladu, u stavebně montážních prací u staveb pro bytovou výstavbu a u staveb pro sociální bydlení. Nadbytečným se také stává závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně, které se tímto návrhem zruší.

Cílem regulace je získání finančních prostředků na financování důchodové reformy v České republice, a to zvýšením snížené sazby daně z přidané hodnoty na výši 14 % v roce 2012 a uvalením jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % od roku 2013.

Rizikem spojeným s nečinností je především zhoršení situace v oblasti financování důchodového účtu státního rozpočtu.

8.2. Návrh variant řešení:

- **Návrh možných řešení včetně varianty „nulové“**

Varianta 0:

Bude zachováno současné znění zákona o dani z přidané hodnoty a jeho příloh č. 1 a 2. U vybraného zboží, služeb a nemovitostí se tudíž jako dosud uplatní snížená sazba daně.

Tato varianta bude znamenat, že nebudou k dispozici prostředky na financování změn v důchodovém systému. V této variantě zůstane v platnosti jak dosavadní snížená (10 %), tak i základní sazba daně z přidané hodnoty (20 %), tj. i obsah příloh č. 1 a 2 k zákonu zůstane nezměněn, čímž zůstanou zachovány všechny výjimky z aplikace základní sazby daně.

Varianta 1:

V roce 2012 dojde ke změně výše snížené sazby daně z přidané hodnoty z 10 % na 14 %, v roce 2013 dojde k zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 %. Tím se zvýší výnos daně z přidané hodnoty a budou tím získány prostředky na financování důchodové reformy navržené vládou.

Navrhovaná legislativní úprava bude mít dopad na náklady a výdaje, jak podnikatelských subjektů, tak konečných spotřebitelů. Dojde ke zvýšení nákladů pro daňové subjekty i konečné spotřebitele, kteří aplikovali či pořizovali zboží, služby nebo nemovitosti se sníženou sazbou.

Jako kompenzace bude zvýšeno daňové zvýhodnění u daně z příjmů fyzických osob na jedno dítě o 1 800 Kč ročně, tzn. o 150 Kč měsíčně. Další kompenzace změn sazeb daně z přidané hodnoty bude řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí po věcné i legislativní stránce standardním způsobem (zejména změnou výše životního a existenčního minima a výše důchodů).

Výhody varianty 1:

- navrhovaná úprava bude mít pozitivní vliv na výnos daně z přidané hodnoty,
- postupná změna v sazbách daně z přidané hodnoty bude sociálně citlivější, než kdyby došlo ke skokovému zavedení jedné sazby,
- zejména od roku 2013 dojde ke zlepšení a k úspoře nákladů a ke snížení administrativní zátěže jak u správců daně, tak i u plátců daně z přidané hodnoty, neboť sazba daně bude pouze jedna,
- postupné zvýšení právní jistoty při aplikaci daně z přidané hodnoty v důsledku eliminace dvou různých sazeb daně,
- zavedením jedné sazby bude eliminováno riziko nesprávného zdanění zboží, služby a nemovitosti základní nebo sníženou sazbou daně a tím odpadne snaha daňových subjektů o zařazení zboží, služby nebo nemovitosti do snížené sazby daně,
- od roku 2013 nebude potřebný institut závazného posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně a tím dojde ke snížení nákladů na správu daně u daňových subjektů i správce daně,
- jedna sazba daně zajistí rovné podmínky pro zboží, služby a nemovitosti na trhu, daň tak nebude deformovat trh, tj. bude více neutrální,

- vytvoření jednotného a stabilního systému sazby daně z přidané hodnoty lépe čelícímu případným novelizačním tlakům.

Nevýhody varianty 1:

- zvýšení cen zboží, služeb a nemovitostí, které podléhají snížené sazbě daně z přidané hodnoty,
- zvýšení výdajů osob, které nejsou plátcí daně z přidané hodnoty,
- možný pokles spotřeby zboží a služeb a tím i negativní dopad na inkaso daně z přidané hodnoty.

- **Dotčené subjekty**

- osoby povinné k dani,
- plátcí daně (např. výrobci zboží, poskytovatelé služeb, převodci nemovitostí),
- koneční spotřebitelé.

Osoby povinné k dani jsou podle zákona o dani z přidané hodnoty fyzické nebo právnické osoby, které samostatně uskutečňují ekonomické činnosti, a dále právnické osoby, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud uskutečňují ekonomické činnosti. Osoby povinné k dani se za stanovených podmínek stávají povinně či dobrovolně plátcí daně z přidané hodnoty. Proto se navržená změna dotkne veškerých plátců daně, kteří dosud poskytují či přijímají zdanitelná plnění nebo úplaty se sníženou sazbou daně z přidané hodnoty.

Pro konečné spotřebitele má navržená změna především vliv na ceny zboží, služeb a nemovitostí. V této souvislosti je dotčeným subjektem i stát, který rovněž vystupuje v roli konečného spotřebitele.

8.3. Vyhodnocení nákladů a přínosů:

- **Identifikace nákladů a přínosů všech variant**

Varianta 0:

Tato varianta neznamená zvýšení výnosu daně z přidané hodnoty, který je cílem navrhované právní úpravy.

Varianta 1:

Dopad varianty na veřejné rozpočty v peněžním vyjádření je uveden v následující tabulce:

Rok	2012	2013	2014
Rozpočtový dopad celkem na veřejné rozpočty v mld. Kč	17,9	18,5	24,4
v tom: Daň z přidané hodnoty zvýšení sazeb	21,3	22,5	28,4
Daň z příjmů fyzických osob z příznání¹	0,0	-0,6	-0,6
Daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti²	-3,4	-3,4	-3,4

¹ Daní z příjmů fyzických osob z příznání se rozumí daň placená na základě daňového příznání a z něj plynoucích záloh, nezávisle na tom, z jakého zdroje plynou daňovému subjektu příjmy (konkrétně se jedná o příjmy směřující na účty finančních úřadů s předčíslem 721).

² Daní z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti se rozumí daň placená plátcí daně z příjmů ze závislé činnosti.

- **Konzultace**

V rámci přípravy legislativní úpravy prošla navrhovaná právní úprava, i když v poměrně odlišné verzi (tj. základní sazba ve výši 20 % a snížená sazba ve výši 10 % pro sedm vybraných potravin), vnitřním připomínkovým řízením a tudíž byla konzultována i se zástupci Generálního finančního ředitelství a Generálního ředitelství cel.

8.4. Návrh řešení:

- **Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení**

Zhodnocení varianty 0:

V případě ponechání stávajícího znění zákona o dani z přidané hodnoty a jeho příloh č. 1 a 2, včetně zavedených výjimek z uplatňování základní sazby daně z přidané hodnoty, nebudou k dispozici finanční prostředky na financování změn v důchodovém systému navržených vládou. Tato varianta nevede ke stanovenému cíli, tudíž nemůže být výhodnější než varianta 1.

Zhodnocení varianty 1:

Varianta 1 přináší zvýšení výnosu daně z přidané hodnoty do státního rozpočtu, konkrétně plynoucích na důchodové pojištění. Tento výnos bude činit

- 21,3 mld. Kč v roce 2012,
- 22,5 mld. Kč v roce 2013,
- 28,4 mld. Kč v roce 2014.

Tím splňuje výše stanovený cíl získání dostatečných prostředků jako předpoklad k uskutečnění penzijní reformy.

Výběr nejvhodnějšího řešení:

S ohledem na dohodu politických stran byly uvažovány pouze dvě varianty, a to varianta nulová a varianta, na které se shodla vládnoucí koalice. Z tohoto důvodu nebylo možné vybrat jinou variantu než variantu 1.

- **Implementace a vynucování**

Odpovědnými orgány za implementaci regulace jsou územní finanční orgány, které jsou správci daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických osob.

Navrhovaná právní úprava by neměla z hlediska správy daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických osob přinést požadavky na provádění nových činností, poskytování dodatečných informací či vyplňování nových formulářů. Lze využít stávajícího právního prostředí pro aplikaci těchto daní.

Vynucování navrhované právní úpravy bude probíhat standardním režimem v rámci správy daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických osob.

- **Přezkum účinnosti**

Účinnost navrhované právní úpravy bude možné posoudit na základě vývoje inkasa daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických v letech po nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

- **Kontakty**

Osoby, které zpracovaly závěrečnou zprávu RIA:

Jméno a příjmení: Ing. Mgr. Veronika Binarová

Útvar: 321

Telefon, e-mail: veronika.binarova@mfcz.cz

Jméno a příjmení: Ing. Bc. Štěpánka Hesová

Útvar: 181

Telefon, e-mail: stepanka.hesova@mfcz.cz

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

1. K části první (změna zákona o dani z přidané hodnoty)

1.1. K článku I

K bodu 1 (§ 5 odst. 3)

V důsledku zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % dochází ke zrušení příloh č. 1 a 2. Dosavadní přílohy č. 3 až 5 budou proto přečíslovány. Z tohoto důvodu je potřeba přečíslovat i odkazy na tyto přílohy v textu zákona.

K bodu 2 (§ 26 odst. 6)

Vzhledem k návrhu na zavedení jedné sazby daně ve výši 17,5 %, se navrhuje upravit text týkající se vystavení a náležitostí daňového dokladu. V případě, že na daňovém dokladu je společně uvedeno více plnění, a to jak zdanitelných, tak i plnění osvobozených od daně, již nebude nutné uvádět plnění v rozdělení podle sazeb daně, ale pouze v rozdělení na plnění zdanitelná (jedna sazba) a plnění osvobozená od daně.

K bodu 3 (§ 28 odst. 2 písm. k), § 28 odst. 4 písm. f), § 29 odst. 2 písm. j), § 31 odst. 2 písm. a), § 32 odst. 2 písm. a), § 34 odst. 4, § 35 odst. 2 písm. b))

Vzhledem k návrhu na zavedení jedné sazby daně ve výši 17,5 %, se navrhuje z textu některých paragrafů a odstavců vypustit text dosud ukládající povinnost uvádět údaje týkající se základu a výše daně v rozdělení podle snížené a základní sazby daně.

K bodu 4 (§ 36 odst. 7)

Obdobně jako u náležitostí daňových dokladů, tak i u základu daně se vzhledem k návrhu na zavedení jedné sazby daně ruší povinnost při výpočtu daně provádět propočet podle různých sazeb daně a podle osvobození od daně, a to v případě, že plátce uskutečňuje současně a na daňovém dokladu uvádí společně více plnění zdanitelných, tak i osvobozených od daně.

K bodu 5 (§ 37 odst. 1 a 2, § 38 odst. 4 a § 47 odst. 1 písm. b))

Ve výše uvedených ustanoveních se v důsledku návrhu na změnu výše snížené sazby daně z přidané hodnoty z 10 % na 14 % mění pouze číslovka, která odpovídá nové sazbě daně.

K bodu 6 (§ 37 odst. 1 a 2, § 38 odst. 4)

V ustanoveních týkajících se výpočtu daně se nahrazuje text odkazující dosud na základní (20 %) a sníženou (14 % od 1. ledna 2012)) sazbu daně textem odkazujícím na jednu sazbu daně (17,5 %).

K bodu 7 (§ 47 odst. 1)

V daném ustanovení dochází k zavedení jedné sazby daně ve výši 17,5 %.

K bodu 8 (§ 47 odst. 3 až 9)

S ohledem na zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty a zrušení všech dosavadních výjimek se ruší všechny zbývající odstavce v § 47. Odstavec 9, podle kterého se dosud určovala příslušná sazba daně pro vratné obaly, je dnes již nadbytečný, neboť u obalů dnes přichází v úvahu pouze základní sazba daně.

K bodu 9 (§ 47a, § 48, § 48a)

Dochází ke zrušení § 47a, neboť závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně je v případě uplatnění jedné sazby daně nadbytečné.

Vzhledem k tomu, že návrh zákona počítá s jednou sazbou 17,5 %, navrhuje se zrušit dosavadní § 48 a 48a, které dosud umožňovaly u bytové výstavby, včetně staveb pro sociální bydlení uplatnění snížené sazby daně.

Rovněž se zrušují poznámky pod čarou č. 27, 27a, 27b, 27c, 27d, 27e, 27f, 27g a 27h.

K bodu 10 (§ 88 odst. 9)

Vzhledem k zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty se upřesňuje text v § 88, u zvláštního režimu pro elektronické služby, pokud jde o použití pouze jedné sazby daně.

K bodům 11 a 12 (§ 89 odst. 6, 10 a 13)

V důsledku zavedení jedné sazby daně se v § 89, který stanovuje podmínky pro uplatnění zvláštního režimu u cestovních služeb, navrhuje zrušit odstavec 6, který dosud stanovuje použití základní sazby daně. Ostatní odstavce se přečíslovávají. V návaznosti na návrh používat pouze jednu sazbu daně, se upřesňuje použití sazby daně i v dalších ustanovení zvláštního režimu pro cestovní služby.

K bodům 13 až 15 (§ 90 odst. 1 písm. a) a b), odst. 4, 5 a 11)

V § 90, který stanovuje podmínky pro uplatnění zvláštního režimu u použitého zboží, se upřesňují ustanovení týkající se použití sazby daně po zavedení jedné sazby 17,5 %.

V § 90 odst. 1 se vzhledem ke zrušení přílohy č. 2 a změně číselného označení dosavadní přílohy č. 4 navrhuje u odkazů na tuto přílohu změna čísla této přílohy. Dále se navrhuje zrušit v odstavci 4 text odkazující na stanovení přírážky obchodníka v rozdělení podle příslušné sazby daně, protože nově bude přicházet v úvahu pouze jedna sazba daně.

V § 90 v odstavcích 5 a 11 se navrhuje zrušit část textu, která se dosud odvolávala na možnost uplatnění snížené sazby daně u uměleckých děl. Návrh zákona počítá i u použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností s uplatněním jedné sazby daně.

K bodu 16 (§ 92c)

V § 92c se vzhledem ke změně číselného označení dosavadní přílohy č. 5 na č. 3 navrhuje u odkazu na tuto přílohu v nadpisu i textu ustanovení změna čísla této přílohy.

K bodu 17 (§ 98 odst. 2)

Vzhledem k tomu, že se podle návrhu bude uplatňovat jedna sazba daně, dochází k upřesnění textu.

K bodu 18 (§ 110 písm. a))

V důsledku zavedení jedné sazby daně z přidané hodnoty se mění zmocnění pro vládu upravovat sazby daně, popřípadě přerazovat zboží nebo služby ze základní do snížené sazby daně. Podle nového znění § 110 bude moci po vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu vláda České republiky na dobu trvání stavu ohrožení nebo válečného stavu svým nařízením v nezbytném rozsahu pro zajištění nouzového nebo válečného státního rozpočtu provést úpravu jedné sazby daně ve výši 17,5 % ve vymezeném rozsahu.

K bodu 19 (přílohy č. 1 a č. 2)

Vzhledem k tomu, že návrh zákona nepočítá s uplatněním snížené sazby daně u dodání zboží nebo poskytování služeb, navrhuje se zrušit přílohu č. 1 a 2, které dosud obsahují seznam zboží a služeb podléhajících snížené sazbě.

K bodu 20 (příloha č. 1)

Vzhledem k tomu, že se podle návrhu bude rušit příloha č. 1 a 2, se v přečíslované příloze č. 1 (původní příloha č. 3) mění odkazy na číslo přílohy v jejím textu.

1.2. K článku II.

K bodu 1

Navrhuje se stanovit, že pro uplatnění daně za období předcházející dni účinnosti tohoto zákona (tj. za období před 1. lednem 2012) se použijí ustanovení zákona ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. ve znění účinném k 31. prosinci 2011).

K bodu 2

Navrhuje se stanovit, že pro uplatnění daně za období předcházející dni účinnosti ustanovení zákona, která nabudou účinnosti až 1. ledna 2013 (tj. za období před 1. lednem 2013) se použijí ustanovení zákona ve znění účinném do dne nabytí účinnosti ustanovení zákona, která nabudou účinnosti až 1. ledna 2013 (tj. ve znění účinném k 31. prosinci 2012).

K bodu 3

Navrhuje se, aby při dodání vody a tepla, kdy se spotřeba vyúčtovává za zúčtovací období, které bude zahrnovat jak část období, kdy platí snížená sazba v dosavadní výši (10 %), tak období, kdy již bude platit snížená sazba daně ve výši 14 %, mohli plátcí daně stanovit vyšší spotřeby samostatně za tato dvě časová období, a to buď na základě odečtu z měřících zařízení nebo na základě propočtu spotřeby a mohli tak při vyúčtování spotřeby za příslušné období do dne účinnosti novely zákona (tj. za období končící dnem 31. prosince 2011) použít dosavadní sníženou sazbu daně (10 %) a za období ode dne nabytí účinnosti novely zákona (tj. od 1. ledna 2012) vyšší sníženou sazbu daně (14 %).

K bodu 4

Navrhuje se, aby při dodání vody a tepla, kdy se spotřeba vyúčtovává za zúčtovací období, které bude zahrnovat jak část období, kdy platí snížená sazba ve výši (14 %), tak období, kdy již bude platit jedna sazba daně (17,5 %), mohli plátcí daně stanovit vyšší spotřeby samostatně za tato dvě časová období, a to buď na základě odečtu z měřících zařízení nebo na základě propočtu spotřeby a mohli tak při vyúčtování spotřeby za příslušné období do dne nabytí účinnosti ustanovení zákona, která nabudou účinnosti až 1. ledna 2013 (tj. za období končící dnem 31. prosince 2012) použít sníženou sazbu daně (14 %) a za období ode dne nabytí účinnosti ustanovení zákona, která nabudou účinnosti až 1. ledna 2013 (tj. od 1. ledna 2013) jednu sazbu daně (17,5 %).

K bodu 5

Toto přechodné ustanovení řeší uplatnění sazby daně v případech, kdy do dne předcházejícího dne nabytí účinnosti novely zákona (tj. do 31. prosince 2011) vznikne plátcí povinnost přiznat a zaplatit daň z přijaté úplaty (zálohy) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění ve výši snížené sazby daně 10 % a ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, které nastane dnem nebo po dni nabytí účinnosti novely zákona (tj. od 1. ledna 2012) vznikne povinnost přiznat daň ze zbývajících částí úplaty za zdanitelné plnění, tj. již v nové výši snížené sazby daně 14 %. Navrhuje se stanovit, aby plátce, který přijme úplatu (zálohu) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění a vznikne mu povinnost přiznat daň do dne předcházejícího nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. do 31. prosince 2011), kdy uplatní sníženou sazbu daně (10 %), ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, které nastane dnem nebo po dni účinnosti tohoto zákona (tj. od 1. ledna 2012), uplatnil sníženou sazbu daně v nové výši (14 %), avšak pouze

ze základu, který se pro tyto případy stanoví podle § 37 odst. 3 zákona (rozdíl mezi celkovou sjednanou částkou a součtem přijatých úplat, záloh). Částka, ze které již byla daň přiznána při přijetí úplaty (zálohy) se již ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebude zdaňovat novou sazbou daně (již uplatněná daň se nebude měnit). Tento postup se uplatní obecně u všech zdanitelných plnění podléhajících snížené sazbě daně.

K bodu 6

Toto přechodné ustanovení řeší uplatnění sazby daně v případech, kdy do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti novely zákona (tj. do 31. prosince 2012) vznikne plátcí povinnost přiznat a zaplatit daň z přijaté úplaty (zálohy) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění a ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, které nastane dnem nebo po dni nabytí účinnosti novely zákona (tj. od 1. ledna 2013) vznikne povinnost přiznat daň ze zbývající části úplaty za zdanitelné plnění, a to zejména pro případy, kdy dojde u konkrétního zdanitelného plnění ke změně sazby daně (ze snížené 14 % účinné do 31. prosince 2012 na jednu sazbu 17,5 %). Navrhuje se stanovit, aby plátce, který přijme úplatu (zálohu) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění a vznikne mu povinnost přiznat daň do dne předcházejícího nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. do 31. prosince 2012), kdy uplatní sníženou sazbu daně (14 %), ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, které nastane dnem nebo po dni účinnosti tohoto zákona, uplatnil jednu sazbu daně ve výši 17,5 %, avšak pouze ze základu, který se pro tyto případy stanoví podle § 37 odst. 3 zákona (rozdíl mezi celkovou sjednanou částkou a součtem přijatých úplat, záloh). Částka, ze které již byla daň přiznána při přijetí úplaty (zálohy) se již ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebude zdaňovat novou sazbou daně (již uplatněná daň se nebude měnit). Tento postup se uplatní obecně u všech zdanitelných plnění, faktický dopad bude mít toto opatření pouze v případech, kdy u konkrétního zdanitelného plnění dojde od 1. ledna 2013 ke změně sazby daně ze snížené (14 % účinné od 1. ledna 2012) na jednu sazbu 17,5 %.

K bodu 7

S ohledem na zrušení institut závazného posouzení podle § 47a zákona o dani z přidané hodnoty s účinností od 1. ledna 2013 se řeší dokončení probíhajících řízení o závazném posouzení (viz ustanovení § 132 a 133 daňového řádu). Tato řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů (tj. zejména podle zákona o dani z přidané hodnoty a daňového řádu ve znění účinném k 31. prosinci 2012).

2. K části druhé (změna zákona o dani z příjmů)

V návaznosti na kroky související s důchodovou reformou, zejména v souvislosti se změnami sazeb daně z přidané hodnoty, se navrhuje poskytnout rodinám s dětmi kompenzaci za zvýšení nepřímého zdanění v podobě zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované dítě o 1 800 Kč ročně (150 Kč měsíčně). Toto navýšení se poprvé použije pro zdaňovací období roku 2012. Adekvátně se zvyšuje také maximální výše ročního daňového bonusu z 52 200 Kč na 60 300 Kč a maximální výše měsíčního daňového bonusu ze 4 350 Kč na 5 025 Kč.

3. K části třetí (změna rozpočtových pravidel)

Navržená úprava § 36 zákona o rozpočtových pravidlech zajišťuje, aby zvýšený výnos daně z přidané hodnoty byl částečně (převáděná částka se snižuje o kompenzace prováděné vládou v důsledku zvýšení sazeb daně z přidané hodnoty) započítáván do výpočtu salda důchodového účtu, jehož přebytky se převádějí na zvláštní účet rezervy pro důchodovou reformu ve státních finančních aktivech.

4. K části čtvrté (změna zákona o rozpočtovém určení daní)

4.1. K článku VI

K bodu 1 a 3 (§ 3 odst. 1 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. b))

Protože změna výše snížené sazby daně z přidané hodnoty na 14 % se navrhuje za účelem získání zdrojů pro realizaci penzijní reformy, je třeba snížit současnou výši podílu na výnosu daně z přidané hodnoty pro obce a kraje tak, aby pozitivní efekt změny náležel státnímu rozpočtu a dopad na obce a kraje byl neutrální. Navrhované procento, kterým se kraje a obce podílejí na výnosu daně z přidané hodnoty, odpovídá sazbě daně pro rok 2012.

K bodu 2 a 4 (§ 3 odst. 1 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. b))

Pro rok 2013 je třeba upravit procento, kterým se kraje a obce podílejí na výnosu daně z přidané hodnoty tak, aby pozitivní efekt změny náležel státnímu rozpočtu a dopad na obce a kraje byl neutrální. Navrhované procento, kterým se kraje a obce podílejí na výnosu daně z přidané hodnoty, odpovídá sjednocené sazbě daně (17,5 %), která je navrhována od 1. ledna 2013.

4.2. K článku VII

Přechodná ustanovení upravují převod daňových příjmů na přelomu rozpočtových roků 2011/2012 a 2012/2013.

5. K části páté (účinnost)

Z důvodu získání prostředků k financování penzijní reformy se účinnost navrhuje k 1. lednu 2012.

Výjimkou jsou ustanovení, která souvisí se zavedením jedné sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 % k 1. lednu 2013, a to ať už ustanovení týkající se změn v zákoně o dani z přidané hodnoty nebo změn v zákoně o rozpočtovém určení daní.